

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121276631
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6121276631.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z..A. XXXX/XX, XXX XX L., o zaplatenie 1.718,20 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.718,20 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.718,20 EUR od 21.07.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 19.03.2021 bol na Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania doručený návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa žalobca domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.718,20 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.718,20 EUR od 21.07.2018 do zaplatenia, ako i nahradiť trovy konania.

Žalobca žalobný návrh zdôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916 poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere pod č.17/4001/020729SBE a číslom úverového účtu XXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 1.800,- EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Poskytnutie úveru a platobnú disciplínu splácania úveru preukazovali výpisom z účtu.

V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Keďže žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou k 20.07.2018, t.j. 10.deň odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Nakoľko žalovaný v deň účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 21.07.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi OTP Banka Slovensko, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 11.12.2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením §

526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 11.12.2019.

Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenj dlžnej istiny úveru vo výške 1.718,20 EUR s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej výzve nezaplatil.

2. Dňa 13.04.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz sp.zn.13Up/358/2021, ktorý bol žalovanému doručený dňa 20.04.2021, proti ktorému podal žalovaný odpor doručený na Okresný súd Banská Bystrica dňa 03.05.2021, v ktorom okrem iného uviedol, že ho žiada zrušiť v celom rozsahu ako nedôvodný, zmätočný a protiústavný s odôvodnením, že mu bolo odopreté ústavné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy SR, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, pretože súd rozhodol v jeho neprítomnosti v rozpore s článkom 48 ods. 2 Ústavy SR. Tiež namietol skutočnosť, že platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, neurčil, či je zmluva platná alebo nie, nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu a či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a rovnako neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky resp. nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS.

Dal do pozornosti súdu § 52, 53 a 54 Občianskeho zákonníka a taktiež z opatrnosti vzniesol námietku premlčania s odkazom na ustanovenie § 100, 101 a 103 Občianskeho zákonníka na celú žalovanú sumu. Rovnako namietol aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ako aj fakt, že zmluva o úvere obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a tým sa môže považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje dobu trvania o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a tiež obsahuje neprimeranú odplatu prevyšujúcu prípustnú odplatu v zmysle § 1a nariadenia vlády SR č.87/1995 Zb., keď v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.08.2011 č.k.10CoE/313/2010.

Žalovaný vyslovil názor, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s § 172 ods. 9 Občianskeho súdneho poriadku. Tiež namietol, že navrhovateľ použil nekalé obchodné praktiky, keď neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol právnym predchodcom navrhovateľa.

Tiež žalovaný odkázal na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, s tým, že bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt a keďže predmetom postúpenia bola nesplatená pohľadávka, žalovaný považuje postúpenie na žalobcu za neplatné a žalobca teda nie je podľa jeho názoru aktívne legitimovaný v tomto spore na podanie predmetnej žaloby. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ ako inkasná spoločnosť nemá na zosplatenie úveru bankovú licenciu, keďže zosplatenie úveru patrí pod správu úveru, na ktorú však má právo len banka. Inkasná spoločnosť, ktorá nemá bankovú licenciu, nemá právo úver spravovať, a teda ani vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť. V tejto súvislosti poukázal na tam citované rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave a Krajského súdu v Prešove. Súd pritom preskúmava tieto skutočnosti z úradnej povinnosti, a tiež z úradnej povinnosti prihliada na príslušnú judikatúru Súdneho dvora EÚ a súdov Slovenskej republiky. Súd bol teda povinný ex offo určiť platnosť resp. neplatnosť zmluvy.

Žalovaný uviedol, že žalobca len odkupuje pohľadávky a snaží sa zbohatnúť na nevedomosti a strachu ľudí osobnými návštevami, posielaním listov, telefonicky, čo je nekalá praktika, s tým, že robia na ľudí hrubý nátlak, aby im podpísali aj premlčané pohľadávky, a preto vzniesol z opatrnosti námietku premlčania na celú pohľadávku.

Vo vzťahu k nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu odkázal žalovaný na ustanovenie § 526 Občianskeho zákonníka a tiež namietol porušenie § 3 zákona č.307/2016 o upomínacom konaní.

3. Na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 02.06.2021 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu navrhol pokračovanie v spore na miestne príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku a zároveň sa vyjadril k odporu žalovaného, keď okrem iného uviedol, že ho považujú za nedôvodný, nemajúci oporu v skutkovom stave, ani v zákone. Nimi predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkázali na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a H. G., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako Case-Law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podporne poukázali aj na závery aktuálneho rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018.

Žalovaný v podanom odpore vzniesol z opatrnosti námietku premlčania, ktorú ale nekonkretizoval. Túto označili za nedôvodnú, s tým, že ich predchodca pre neplatenie splátok a porušenie platobnej disciplíny žalovaným úver predčasne zosplatnil k 20.06.2018 s účinnosťou na 10.deň od doručenia výzvy, t.j. 20.07.2018 a vyzval žalovaného na plnenie, čo mu oznámil listom zo dňa 20.06.2018. Nakoľko nárok uplatnil žalobou na súde dňa 19.03.2021, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ, ktorá začala plynúť od výzvy na plnenie zo dňa 20.06.2018, nimi uplatnený nárok premlčaný nie je. Navyac argumentovali aj neplynutím lehôt upravených v zákone č.62/2020 Z.z., konkrétne § 1 písm. a) a § 8 písm. a), v zmysle ktorých neplynuli lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatnenie alebo bránenie práva na súde, s tým, že sa celkovo jednalo o 76 dní neplynutia lehôt.

Ani námietku neprimeranosti odplaty nevyhodnotili ako dôvodnú, nakoľko zmluva bola uzavretá dňa 11.04.2017, pričom k zverejneniu údajov o priemernej RPMN za 1.štvrtrok 2015 došlo k 30.04.2017 v zmysle ustanovenia § 2 vyhlášky MF SR 289/2010 Z.z.. Pre účely stanovenia priemernej RPMN sa v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. z) zákona č.129/2010 Z.z. použije údaj zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4.štvrtrok 2016. Priemerná RPMN pre obdobie úvery predstavovala 9,36 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ustanovením § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995) predstavovala 18,72 %, t.j. dvojnásobok priemernej RPMN 9,36 %, tak ako je uvedená v článku II. bod 6 zmluvy. RPMN vo výške 8,01 % je tak primeraná a v súlade so zákonom.

Nakoniec ako nedôvodnú označili námietku nedostatku ich aktívnej legitímácie, s tým, že žalovaný v odpore namietol nedodržanie zákonného postupu podľa zákona o bankách pred postúpením bankovej pohľadávky. Argumentácia žalovaného je v rozpore s obsahom spisu. Oni preukázali výzvu banky zo dňa 20.06.2018 na zaplatenie dlžného zostatku úveru, ktorá bola žalovanému riadne doručená. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky na plnenie zo dňa 20.06.2018 bol viac ako 90 dní v omeškanií so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ku ktorému došlo dňa 11.12.2019, t.j. po 90.dňovom omeškanií od výzvy na plnenie.

4. Dňa 22.06.2021 bol na tunajší súd doručený prípis Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.06.2021, ktorým bola tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie postúpená táto vec, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

5. Dňa 14.07.2021 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 06.07.2021, v ktorom žalovaný okrem iného uviedol, že ak od 01.05.2018 zákonodarca zmenil zákon tak, že nevyžaduje členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, tak do 30.04.2018 takéto členenie požaduje, inak by nemal dôvod predmetné ustanovenie meniť. Žalovaný nevedel v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, čo sú neprijateľné podmienky a spoliehal sa na dobromyseľnosť dodávateľa, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi. V slušnej spoločnosti podmienky dojednané so žalovaným obstať za žiadnych okolností nemôžu.

Žalovaný tiež vyslovil názor, že s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí právny záver, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom.

Taktiež žalovaný vyjadril svoj právny názor na to, čo sa rozumie neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ako i to, čo sa rozumie nedostatkom aktívnej resp. pasívnej vecnej legitímácie, s tým, že vecnú legitímáciu skúma súd vždy aj bez návrhu a zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Žalovaný mal za to, že zmluva je neplatná aj s odkazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka, s tým, že žalobca vedome na škodu spotrebiteľov obchádza zákon v snahe získať pre seba výhodnejšie postavenie, núti spotrebiteľa zmluvou k takému konaniu, ktoré nie je povinný vykonať s cieľom obchádzať ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a ďalších predpisov poskytujúcich spotrebiteľskú ochranu. V tejto súvislosti odkázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn.PL.ÚS 16/95 zo dňa 24.05.1995, podľa ktorého o obchádzanie zákona ide aj vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom priamo v rozpore, ale svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd aplikoval ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka v eurokonformnom výklade s ustanovením článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom článku

169 zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov európskych spotrebiteľov. Tiež žalovaný uviedol, že súd musí z úradnej povinnosti vždy skúmať, či vykonaný právny úkon, s ktorým sú spojené právne následky, je alebo nie je absolútne neplatný, a to aj bez návrhu, či vznesenej námietky účastníka o neplatnosti úkonu, na zistené neplatnosti vždy prihliadnuť pri vydaní rozhodnutia. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom, Mostaza Claro a tiež prípad C-76/10 H. c/a Pehotovost', s.r.o., ktorého výklad je pre súdy SR záväzný, a to aj retroaktívne.

Žalovaný tiež poukázal na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a ďalšie ustanovenia tohto zákona, z ktorých vyplýva, kedy sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný dal do pozornosti súdu aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.4Co/99/2018 zo dňa 06.11.2018. Vo vzťahu k rozsudku Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. c/a H. G. uviedol, že je adresovaný zákonodarcovi Slovenskej republiky, s tým, že nemá priamy ani nepriamy účinok na spotrebiteľské zmluvy uzatvorené podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca tiež dal do pozornosti súdu rozsudky okresných súdov, ktoré identifikoval uvedením súdu a čísla konania.

Na základe všetkých týchto skutočností žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu, a aby žalobcu zaviazal nahradiť trovy konania v plnom rozsahu.

6. Dňa 16.08.2021 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcu, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu k veci uviedol, že právny názor žalovaného, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jej jednotlivé zložky, nie je správny a je v rozpore s článkom 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle článku 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora EÚ v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a H. G., ktorým sú slovenské súdy viazané. Súdny dvor EÚ rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice stanovuje, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. V článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES sa nemá vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uverejenej smernice. Súdny dvor EÚ tak rozhodol, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č.258/2001 o spotrebiteľských úveroch (súčasný § 9 ods. 2 písm. k) zákona č.129/2010 Z.z.) je v rozpore so smernicou 2008/48/ES, t.j. záväzným prameňom práva. Tiež vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t.j. na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle smernice 2008/48/ES, a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Keďže ich právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, vznikol im nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Zároveň poukázali na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 zo dňa 27.03.2014, podľa ktorého tvrdoť sankcie pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušení, ako i rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 09.07.2015, podľa ktorého článok 4 smernice č.87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 (jedná sa o smernicu, ktorá predchádzala smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. V tejto súvislosti podoporne poukázali na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré špecifikovali uvedením spisových značiek a tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktorým je prezentovaný právny názor žalovaného prekonaný. Podoporne poukázali aj na závery aktuálneho rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018.

Založenie bezúročnosti úveru na nerozložení úverovej splátky na jej jednotlivé zložky by predstavovalo ignoráciu a nerešpektovanie rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, čo by malo za následok porušenie článku 2 bod 2 C.s.p..

Rovnako za nedôvodnú označili vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, s tým, že ich právny predchodca postupoval v súlade so zákonom, ustanovením § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle ustanovenia § 566 OZ. Ako dôkaz predložili poslednú výzvu pred

zosplatnením, ktorou právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil ho, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatnenie úveru. Nakoľko žalovaný omeškané splátky nezaplatil, čo preukazovali výpisom z účtu, ich predchodca úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 20.06.2018. Ich právny predchodca tak postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 20.06.2018, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 11.03.2018, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Právny názor, že premlčanie celého zosplatneného úveru plynie od prvej omeškanej splátky je nesprávny a bez opory v zákone, s tým, že podporne k tomu predložili rozhodnutia odvolacích súdov. Inštitút zročnosti celého dlhu ako strata výhody splátok predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok, že by premlčacia doba celého zosplatneného nároku začala plynúť od vôbec prvej nezaplatenej úverovej splátky. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku začala v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta OZ plynúť až uplynutím 3 mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 11.03.2018, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh stal splatný. V tejto súvislosti odkázali napríklad na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č.k.11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu. Nakoľko bol spor začatý 19.03.2021, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 101 OZ s počiatkom plynutia najskôr od 12.06.2018 nimi uplatnený nárok v čase začatia sporu nebol premlčaný. Pre prípad, že by sa aj súd nestotožnil s touto ich argumentáciou ohľadne začiatku plynutia premlčacej doby, uplynutím 3 mesiacov od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie sa úver stal splatným, opakovane odkázali na neplynutie lehôt upravených v zákone č.62/2020 Z.z. § 1 písm. a), podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.03.2020) do 30.04.2020 neplynú (spolu 36 dní); resp. § 8 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28.02.2021 neplynú (spolu 40 dní). Jedná sa celkovo o 76 dní neplynutia lehôt.

K námietke nedostatku ich aktívnej legitimácie odkázali na ich predchádzajúce vyjadrenie k odporu žalovaného, na ktorom zotrvali.

Ohľadne splnenia zákonnej povinnosti poskytovateľa úveru podľa § 7 zákona č.129/2010 Z.z. poukázali na nimi predložené dokumenty preukazujúce skúmanie úverovej zaťažnosti žalovaného ich právnym predchodcom pred poskytnutím úveru, a to nahliadnutím do spoločného registra bankových informácií a zároveň uviedli, že výšku príjmu deklaroval žalovaný vlastným vyhlásením v žiadosti o poskytnutie úveru, s tým, že je riadne zamestnaný s pravidelným mesačným príjmom 1.400,- EUR.

S poukazom na tieto skutočnosti žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

7. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 18.08.2021, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu, ani právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykazané riadne a včas. Svoju neúčasť na tomto pojednávaní, ako i neúčasť žalobcu ospravedlnil podaním doručeným tunajšiemu súdu formou elektronického podania dňa 16.08.2021 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a tiež v súlade so zásadou hospodárnosti konania, s tým, že vyjadril súhlas, aby súd rozhodol vo veci bez ich účasti. Taktiež žalovaný mal doručenie predvolania na pojednávanie vykazané riadne a včas, pričom svoju neúčasť na tomto pojednávaní tiež ospravedlnil podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.08.2021, a to z dôvodu pracovnej neschopnosti, s tým, že zároveň žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti a nežiadal o odročenie pojednávania. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní meritorne prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložil žalobca v priebehu konania a to: zmluvu o spotrebiteľskom otp EXPRES úvere číslo: 17/4001/020729SBE zo dňa 11.04.2017 z č.l.9-13, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z č.l.14-16, informácie o RPMN a priemernej hodnote RPMN z č.l.17, dohodu o zrážkach zo mzdy z č.l.17-18, rozhodcovskú zmluvu z č.l.19-21, poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 14.05.2018 z č.l.21 vrátane poštovej

doručenky z čl.21a, vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 20.06.2018 z čl.21a vrátane fotokópie poštovej doručky z čl.22, okamžitý (priebežný) výpis z účtu - výňatok z čl.23, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok z čl.24, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2019 z čl.25 vrátane fotokópie poštovej doručky, výzvu na zaplatenie pohľadávky z čl.26, poštový podací hárok zo dňa 09.03.2021 z čl.27-28, úverovú správu, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019 vrátane prílohy, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom otp EXPRES úvere číslo: 17/4001/020729SBE zo dňa 11.04.2017 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916 a žalovaným ako dlžníkom, pričom predmetom tejto zmluvy bol záväzok banky na základe žiadosti dlžníka a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve vrátane úverových podmienok OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo poskytnúť v prospech dlžníka bezúčelový klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.800,- EUR. Zároveň sa dlžník zaviazal poskytnutý úver banke vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo, poplatky a splniť všetky ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy za nižšie uvedených podmienok. V zmluve bola dojednaná pevná úroková sadzba vo výške 7,73 % ročne, tiež je uvedená ročná percentuálna miera nákladov dlžníka 8,01 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.419,20 EUR, priemerná hodnota RPMN 13,31 %, odplata vypočítaná podľa § 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorú banka požadovala od dlžníka podľa tejto zmluvy vyjadrená v percentách zo sumy dohodnutého úveru za rok: 7,73 % ročne, najvyššia prípustná výška odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať podľa § 1a vyššie uvedeného nariadenia vlády stanovená ku dňu uzavretia tejto zmluvy o úvere: 18,72 % ročne. V článku VI. Splácanie úveru bod 1 je uvedené, že dlžník je povinný banke splatiť úver spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach (anuitná splátka zahŕňa splátku istiny aj úroku), pričom je uvedená tabuľka, v ktorej sú rozpísané jednotlivé splátky, a to uvedením poradia splátky (celkový počet splátok 96), dátum splatnosti tej ktorej splátky, s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 11.05.2017 a posledná splátka 11.04.2025. Taktiež je uvedená výška tej ktorej anuitnej splátky, a to splátka č.1 až splátka č.95: 25,20 EUR, splátka č.96: 25,16 EUR a zároveň je pri každej jednotlivéj splátke uvedená výška splátky istiny zahrnutá do anuity a tiež je uvedená výška splátky úrokov zahrnutá do anuity pri každej splátke zvlášť. Okrem toho je uvedená končená splatnosť úveru dňa 11.04.2025. V článku IX. Porušenie zmluvných povinností v bode 1 je uvedené, že za prípad porušenia sa považuje a) ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti ... , v bode 2 je uvedené, ak nastal prípad porušenia, banka je oprávnená ..., e) vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorázovo pred termínom splatnosti

Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXXXXXX súd okrem iného zistil, že sa jedná o tlačivo právneho predchodcu žalobcu, s tým, že na konci tohto dokumentu je uvedené „prevzal V. G., G. G., dňa 11.04.2017 vrátane nečitateľného podpisu“, s tým, že sú tu zhodne s úverovou zmluvou uvedené údaje týkajúce sa zmluvných strán, ako i opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, náklady spojené so spotrebiteľským úverom, následky nesplácania spotrebiteľského úveru, ako aj iné dôležité právne aspekty, a to všetko v prehľadnej tabuľkovej forme.

Z informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote RPMN súd okrem iného zistil, že sa jedná tiež o tlačivo právneho predchodcu žalobcu. V spodnej časti je tiež uvedené „prevzal V. G., G. G., dňa 11.04.2017 vrátane nečitateľného podpisu“, s tým, že tieto informácie boli poskytnuté spolu s formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXXXXXX, pričom hodnota RPMN, ako i priemerná hodnota RPMN sú uvedené zhodne s údajmi uvedenými v predmetnej úverovej zmluve.

Z okamžitého (priebežného) výpisu z účtu týkajúceho sa žalovaného súd okrem iného zistil, že je tu uvedené čerpanie úveru dňa 11.04.2017 vo výške 1.800,- EUR a tiež sú uvedené splátky úveru od 11.05.2017 do 17.10.2017 s uvedením ich výšky, s tým, že je uvedený ako kredit spolu suma 81,80 EUR, konečný stav - 1.718,20 EUR.

Z úverovej správy CRIF - nová zmluva 11.04.2017 súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené osobné údaje žalovaného, tiež sú uvedené poskytnuté úvery, v ktorých sú uvedené celkové mesačné splátky, ako i zostávajúca suma, čiastka po splatnosti bola uvedená 0. Okrem toho je uvedený zoznam žiadostí o spotrebný úver, ktoré boli odmietnuté.

Z listu Posledná výzva pred zosplatením zo dňa 14.05.2018 súd zistil, že ho adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému, v ktorom mu oznámili, že mešká so splácaním úveru vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o úvere viac ako 3 splátky, preto žiadali o uhradenie dlžnej čiastky, ktorá bola k 13.05.2018 vo výške 233,16 EUR na tam uvedený bankový účet do 15.dní od doručenia tejto výzvy s upozornením v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že v prípade nevyrovnania týchto záväzkov po lehote stanovenom termíne vyhlásia úver za predčasne splatný, a teda budú oprávnení požadovať

splatenie celého úveru do 15.dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Z pripojenej fotokópie poštovej doručky súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený právny predchodca žalobcu, ako adresát je uvedený žalovaný, s tým, že bolo potvrdené prevzatie písomností 04.06.2018.

Z listu Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 20.06.2018 súd zistil, že ho adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému, v ktorom mu oznámili, že k 19.06.2018 je dlžná suma vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 259,24 EUR, s tým, že v zmysle príslušných ustanovení tejto zmluvy týmto vyhlásili predčasnú splatnosť celého úveru vrátane úrokov a poplatkov, pričom účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10.deň odo dňa doručenia tejto výzvy, kedy je povinný zaplatiť celý záväzok vyplývajúci z predmetnej zmluvy, ktorý predstavuje k 19.06.2018 sumu 1.872,55 EUR, pozostávajúcu z istiny 1.718,20 EUR, úrokov 103,75 EUR a poplatkov 50,- EUR, a to spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania počítanými zo zostatku istiny úveru od 19.06.2018 do úplného zaplatenia na tam uvedený bankový účet. Z pripojenej fotokópie poštovej doručky súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený právny predchodca žalobcu, ako adresát je uvedený žalovaný a bol potvrdený príjem tejto písomnosti dňa 10.07.2018.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2019 súd zistil, že ho adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému, v ktorom mu oznámili, že dňa 11.12.2019 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916 (ďalej len „postupca“) a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35831154 (ďalej len „postupník“), na základe ktorej postupca ku dňu 12.12.2019 postúpil svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č.17/4001/020729SBE, uzavretej medzi OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľom a žalovaným, spolu s príslušenstvom a všetkými právami z akéhokoľvek zabezpečenia na postupníka, s tým, že pohľadávka postupcu z uvedenej zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia vo výške 2.119,24 EUR. V nadväznosti na tieto skutočnosti dňom doručenia tohto oznámenia jeho záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere je povinný plniť výhradne postupníkovi a ten je voči nemu oprávnený uplatňovať všetky práva veriteľa. Z pripojenej fotokópie poštovej doručky súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený právny predchodca žalobcu, ako adresát je uvedený žalovaný, s tým, že dňa 30.12.2019 bol potvrdený príjem tejto písomnosti.

Z výzvy na zaplatenie pohľadávky zo dňa 05.03.2021 súd zistil, že ju adresoval právny zástupca žalobcu žalovanému, v ktorom mu oznámili, že ich klient má voči nemu splatnú peňažnú pohľadávku pôvodného veriteľa spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s., ktorá bola vedená pôvodným veriteľom pod č.zmluvy 17418913, pričom aktuálna výška dlžnej sumy predstavuje 2.467,78 EUR, ktorej rozpis tvoril prílohu tohto listu, s tým, že z tejto sumy istina predstavovala čiastku 1.718,20 EUR, suma 351,04 EUR predstavovala úrok, suma 242,62 EUR predstavovala náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, 50,- EUR poplatok a 105,92 EUR úrok z omeškania, keď túto sumu žiadali uhradiť do 15.03.2021 na tam uvedený bankový účet. Z pripojenej fotokópie poštovej podacieho hárka č. EPH231590696 súd okrem iného zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený právny zástupca žalobcu, s tým, že dňa 09.03.2021 bola žalovanému zasielaná poštová zásielka pod podacím číslom RF253157425SK.

9. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľ oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
- w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.12.2017, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2017, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2017, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2017, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.04.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2017, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2017, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov

podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 1 písm. a) zákona č.62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii (ďalej len „zákon o COVID-19“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

Podľa § 8 písm. a) zákona o COVID-19, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 28.12.2020, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva č.17/4001/020729SBE zo dňa 11.04.2017 s tým, že táto

zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Žalovaný má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalobca má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver, a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“ t.j. na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Zároveň súd ale aplikoval na tento zmluvný vzťah aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

Obrana žalovaného primárne spočívala v nedostatku aktívnej vecne legitímácie žalobcu v tomto súdnom konaní z dôvodu údajného porušenia zákonného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré bolo vyššie citované. Súd sa však s týmto právnym názorom žalovaného nestotožnil, keďže z dôkazov, ktoré boli v konaní zo strany žalobcu predložené, mal súd preukázať, že už listom zo dňa 14.05.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného formou poslednej výzvy pred zosplatením na uhradenie dlžnej čiastky vo výške 233,16 EUR, keďže už v tom čase bol žalovaný v omeškaní s viac ako 3 splátkami predmetného úveru. Následne listom zo dňa 20.06.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru, ktorého účinnosť nastala v 10.deň odo dňa doručenia tejto výzvy, s tým, že zásielka bola žalovanému doručená dňa 10.07.2018, takže 20.07.2018 došlo k predčasnému zosplateniu predmetného úveru. Listom zo dňa 13.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dňa 11.12.2019 uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo ku dňu 12.12.2019 k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému z predmetnej zmluvy o úvere, s tým, že toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 30.12.2019. S poukazom na tieto skutočnosti je zrejmé, že boli dodržané všetky zákonné podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, čiže došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a teda pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide, toto nepreukázal, čiže neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia.

Obrana žalovaného tiež spočívala vo vznesenej námietke premlčania nároku uplatneného touto žalobou, ktorú súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú, a to s poukazom na tieto skutočnosti.

Súd totiž zastáva názor, že pokiaľ je dohodnuté plnenie dlhu v splátkach a dlžník niektorú alebo niektoré splátky neuhradí riadne a včas, má v takom prípade veriteľ právo, ale nie povinnosť, za dodržania podmienok uvedených v § 565 Občianskeho zákonníka a v prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu aj za súčasného splnenia podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pristúpiť k predčasnému mimoriadnemu zosplateniu celého úveru. Je pritom nesporné, že v zmysle vyššie citovaného § 103 Občianskeho zákonníka, konkrétne prvej vety platí, že každá jednotlivá splátka sa premlčuje samostatne, a teda veriteľ sa v prípade, ak nevyužije svoje právo predčasne zosplatiť úver včas, môže dostať do situácie, že niektoré skôr splatné splátky sa premlčia, nakoľko z citovaného § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ veriteľ toto právo na predčasné zosplatenie úveru využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplateniu úveru. Toto zákonné ustanovenie súd vykladá tak, že premlčacia doba od tohto momentu plynie pre všetky ďalšie nasledujúce splátky, avšak samozrejme nie pre splátky, ktoré už boli splatné predtým, pretože opačný výklad by umelo predlžoval premlčaciu dobu v neprospech dlžníka. Nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nekonkretizoval vznesenú námietku premlčania v tom zmysle, kedy malo podľa jeho názoru dôjsť k premlčaniu predmetnej pohľadávky, resp. v dôsledku čoho, súd len teoreticky uvádza, že pokiaľ by žalovaný mal za to, že premlčacia doba začína plynúť od okamihu najstaršej neuhradenej splátky, súd zastáva názor, že takejto právnej argumentácii by nebolo možné prisvedčiť, teda že by zosplatenie dlhu malo nastávať automaticky splnením podmienky, že je dlžník viac ako 3 mesiace v omeškaní s úhradou splátok resp. splátky, ale súd zotrváva na tom, že je nutné, aby vôľu predčasne zosplatiť úver prejavil veriteľ, t.j. v tomto prípade žalobca resp. jeho právny predchodca. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že premlčacia lehota začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, pričom práve z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.06.2018 je možné určiť, pre nesplnenie ktorej splátky sa stal zročný celý dlh

tak, aby bolo zachované splnenie zákonných podmienok definovaných v citovanom § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a v spojení s upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.05.2018. Vo vzťahu k splátke splatnej v mesiaci marec 2018 k 11.03.2018 trojmesačná lehota omeškania so zaplatením tejto splátky uplynula dňa 12.06.2018, pričom bola dodržaná podmienka, že dlžník bol v postavení spotrebiteľa upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní a zároveň bola splnená podmienka aj v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (samozrejme okrem podmienky, že takáto možnosť bola dojednaná v zmluve), a to že žalobca resp. jeho právny predchodca ako veriteľ uplatnil toto svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. splátky splatnej 11.07.2018, s tým, že k mimoriadnemu zosplatneniu úveru došlo ku dňu 20.07.2018 a rozhodnou splátkou pre nesplnenie ktorej sa stal zročný celý dlh je podľa názoru súdu splátka splatná 11.03.2018, čo korešponduje aj s tvrdením žalobcu v jeho vyjadreniach k vznesenej námietke premlčania žalovaným. Keďže žaloba bola na upomínacom súde podaná dňa 19.03.2021, bol by za normálnych okolností nárok žalobcu voči žalovanému premlčaný, avšak ako správne poukázal žalobca v zmysle vyššie citovaného zákona č.62/2020 Z.z., konkrétne § 1 písm. a) resp. § 8 písm. a), neplynuli lehoty na uplatnenie resp. bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k preklúzii, a to celkovo o 76 dní (od 25.03. do 30.04.2020 a od 19.01. do 28.02.2021), v dôsledku čoho súd ustálil, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný.

Vo vzťahu k ďalšej námietke žalovaného, že predmetný úver sa v dôsledku chýbajúcich obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 11 ods. 1 a ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch má považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd vyhodnotil, že vzhľadom na výšku žalovanej sumy, ktorá predstavovala len zvyšok neuhradenej istiny z poskytnutého úveru, je takáto námietka úplne bezpredmetná. Totiž súd poukazuje na fakt, že v zmysle predmetnej úverovej zmluvy boli reálne v prospech žalovaného právnym predchodcom žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.800,- EUR, s tým, že celková čiastka, ktorú bol povinný v zmysle dojednaných zmluvných podmienok žalovaný ako dlžník uhradiť bola 2.419,20 EUR (96 mesačných splátok á 25,20 EUR s výnimkou poslednej splátky 25,16 EUR), avšak podľa žalobcu a dôkazov ním predložených (s tým, že túto skutočnosť žalovaný nespochybnil) bola zo strany žalovaného na tento úverový vzťah uhradená suma 177,96 EUR, z čoho na istinu bola započítaná suma 81,80 EUR. Ak by teda súd aj vychádzal hypoteticky z toho, že úver je z nejakého dôvodu bezúročný a bezpoplatkový, keďže predmetom tohto súdneho konania je len úhrada zvyšnej časti istiny úveru vo výške 1.718,20 EUR (1.800,- EUR - 81,80 EUR), nakoľko žalobca si voči žalovanému neuplatňuje ani riadny úrok z úveru, ani žiadne poplatky, nemohla by táto skutočnosť nijakým spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na neuhradenú zvyšnú časť istiny úveru.

S poukazom na tieto skutočnosti súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a prisúdil žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 1.718,20 EUR z titulu neuhradenej zvyšnej časti istiny poskytnutého úveru.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, súd tento priznal od 21.07.2018 do zaplatenia zo žalovanej súdom prisúdenej sumy, tak ako bol žalobcom uplatnený, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa predmetný úver stal predčasne splatným v celom rozsahu, a to vo výške 5 % ročne, pričom sa jednalo o zákonný úrok z omeškania, keď základná úroková sadzba ECB bola od 16.03.2016 vo výške 0 %.

11. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.